

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219200906
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuľáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7219200906.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuľákovvej a členov senátu JUDr. Imricha Volkaia a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti W. H. nar. XX.X.XXXX a H.Š. H. nar. X.X.XXXX bývajúce v V. na ul. Y. č. XXXX/XX v odvolacom konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice detí rodičov matky MUDr. E. H.R. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v V. na ul. Y. č. XXXX/XX zastúpenej JUDr. Jolanou Fuchsovou advokátkou so sídlom v Košiciach na Štúrovej ul. č. 20 a otca Ing. Y. H. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v V. na M. ul. č. XXXX/XX zastúpeného JUDr. Kristínou Piovarčiovou ml. advokátkou so sídlom v Košiciach na Štúrovej ul. č. 20 v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 12.2.2019 č.k. 19P 20/2019-35 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Ukladá maloletým deťom W. H., nar. XX.X.XXXX, H. H., nar. X.X.XXXX a ich rodičom MUDr. E. H., nar. XX.X.XXXX a Ing. Y. H., nar. XX.X.XXXX povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach po dobu troch mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletými deťmi H. a W. každý páry týždeň v utorok od 15.00 hod. do 20.00 hod., vo štvrtok od 15.00 hod. do 19.00 hod., v sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 19.00 hod., každý nepárny týždeň v pondelok od 15.00 hod. do 19.00 hod., v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v piatok od 15.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že maloleté deti prevezme v mieste ich trvalého pobytu, kde ich po skončení styku matke odovzdá.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm.f/ a h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Vyjadril názor, že ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s jeho návrhom, nakoľko bola osvedčená nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, predovšetkým maloletých detí v súlade s ich záujmom. Trvá na tom, že jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Z návrhu, z lustrácie súdu, ako aj zo správy Dr. M. je dostatočne preukázané, že vzťahy medzi rodičmi sú konfliktné, ale na druhej strane vzťahy medzi ním a dcérami boli stabilizované, avšak v poslednej dobe došlo k ich výraznému zhoršeniu, a to po tom, čo ho matka stretla s jeho priateľkou a vyvolala konflikt, pričom informovala o tom deti. Takéto správanie ju diskvalifikuje v role rodiča, lebo jej riešenie kolízných situácií rozhodne nie je v záujme maloletých detí, ktorým spôsobuje stres. Neodkladné opatrenie, ktoré upravuje styk rodiča s deťmi musí byť použité s ohľadom na ním chránený záujem, ktorým je umožniť rodičovi, s ktorým deti trvale nežijú pravidelný a čo najširší kontakt. Je potrebné vychádzať z toho, že rodič má právo na to, aby s deťmi strávil polovicu voľného času. Zároveň je potrebné

zabezpečiť pravidelné stretávanie sa otca s deťmi na čas do rozhodnutia vo veci samej, aby nedošlo k odcudzeniu detí od otca, čo by v tomto prípade nastalo práve vtedy, ak by bol styk ponechaný na vôľu matky. Správu Dr. M. si súd prvej inštancie vyložil svojsky a účelovo v snahe podporiť svoje zamietavé rozhodnutie, ktoré možno jednoznačne hodnotiť ako mechanické bez akejkoľvek relácie ku konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci. Súd prvej inštancie i napriek tomu, že konania vo veciach maloletých detí sa spravujú zásadou oficiality a vyšetrovacou zásadou, nepovažoval za potrebné vo veci ustanoviť deťom kolízneho opatrovníka, ktorý by prešetril pomery v rodine a zistil názor detí, čo v zákonom stanovenej lehote na nariadenie neodkladného opatrenia bolo možné zrealizovať. Minimálne touto správou by súd prvej inštancie vedel verifikovať jeho tvrdenia uvedené v návrhu, ako aj vyhodnotiť jej vzájomnú súvislosť so správou psychologičky pripojenou k návrhu. Súd konštatuje, že v súčasnosti nie je v jeho možnostiach zodpovedne posúdiť záujem detí, lebo nebol zisťovaný ani názor detí na frekvenciu styku, avšak súd sa o to ani nepokúsil, lebo neoslovil kolízneho opatrovníka v súvislosti s realizáciou sociálneho šetrenia a výsluchu maloletých. V ďalšom súd uvádza, že ide o konflikt medzi rodičmi a primárne rodičia sa majú snažiť o vyriešenie vzťahu medzi nimi, pričom je súdu zrejmé, že ich snahy na dobrovoľnej báze ako rodinná terapia boli neúspešné, a teda je už nevyhnutná ingerencia štátu. Tak, ako má rodič právo na starostlivosť o dieťa, má aj dieťa právo na starostlivosť svojich rodičov a pravidelný kontakt s nimi. Jeho jedinou snahou je cez realizáciu styku realizovať svoje výchovné pôsobenie na ich dcéry, nakoľko bol súčasťou ich životov roky od narodenia až do opustenia spoločnej domácnosti. O deti má úprimný záujem a má obavu o ich ďalší zdravý vývoj ak nedôjde k okamžitej zmene zásahom súdu, ktorým dočasne upraví jeho styk s dcérami spôsobom a v rozsahu zodpovedajúcim charakteru neodkladného opatrenia, a to všetko s prihliadnutím na záujem detí, ktorý je pre súd vždy prioritný. Záujmom dieťaťa je predovšetkým jeho zdravý psychický a fyzický vývoj, a teda zabezpečenie jeho riadnej výchovy. V danej veci však psychológ konštatuje výrazne patologický stav ohrozujúci zdravý vývoj detí, čo však súdu prvej inštancie nepostačovalo na to, aby konal v záujme detí. Rovnako súdu prvej inštancie je zrejmé aj z ostatných dvoch konaní, ktoré má v senáte, že vzťahy medzi rodičmi sú problematické a aktuálne vyvstáva nevyhnutnosť zlepšiť ich vzájomnú komunikáciu, ktorá by prispela aj k bezproblémovej realizácii jeho styku s deťmi, nezasiahol však aktívne, napríklad nariadením výchovného opatrenia ex offio. Súd podľa jeho názoru nemôže resignovať na riešenie v záujme dieťaťa alibistickým konštatovaním, že nariadenie styku by mohlo viesť k ešte väčšej neochote detí opomínajúc povinnosť matky deti na styk pripraviť v zmysle ich psychickej prípravy. Poukazuje tiež na to, že súd prvej inštancie konštatoval, že medzi účastníkmi konania prebieha okrem iného aj konanie o rozvod manželstva, v ktorom opakovane požiadal o odročenie pojednávania. Je pravdou, že pojednávanie určené na deň 28.1.2019 bolo odročené z dôvodu jeho akútnych zdravotných problémov, nakoľko ho po lyžovačke seklo v krížoch a nebol schopný chôdze. Ďalšie pojednávanie určené na deň 25.3.2019 žiadala odročiť jeho advokátka v deň doručenia predvolania, teda skoro dva mesiace vopred. Pokiaľ už súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť tento vývoj konania o rozvod manželstva, bolo by namieste opísať celý priebeh konania, a to najmä to, že návrh na začatie konania bol podaný 12.2.2018 a prvé pojednávanie vo veci bolo vytyčené na 28.1.2019, a to za situácie, že súdu bola doručená rodičovská dohoda, ktorú navrhovali schváliť v čase, keď vzťahy medzi nimi boli na lepšej úrovni ako teraz. Ako vyplýva aj z priloženej správy psychologičky, využil všetky možnosti, aké mal, aby vzťah s deťmi sanoval. Nie je však v jeho možnostiach zamedziť vplyvu matky ako preferenčného rodiča, ktorý zneužívajúc toto postavenie negatívne ovplyvňuje deti proti nemu, najmä z dôvodu pocitu krivdy a zrady, lebo si našiel inú ženu zabúdajúc, že partnerstvo a rodičovstvo sú dve sice súvisiace, ale oddelené kategórie. Týmto svojím správaním mu zamedzuje kontakt s dcérami a zároveň ich silno ovplyvňuje proti nemu. Aktuálne s deťmi nemá žiaden kontakt a napriek tomu, že psychologička označila tento stav za patologický, súdu to nestačilo z hľadiska záujmu detí na posúdenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy maloletým deťom.

3. Postupom podľa § 329 ods. 1 vety druhej CSP odvolací súd umožnil matke a kolíznemu opatrovníkovi ustanovenému pre odvolacie konanie vyjadriť sa k návrhu, ako aj k odvolaniu otca.

4. Matka vo vyjadrení k návrhu a odvolaniu otca uviedla, že napadnuté uznesenie považuje za správne a navrhuje ho potvrdiť. Dôvody, ktoré viedli súd k zamietnutiu návrhu otca na neodkladnú úpravu styku s dcérami sú podrobne rozvedené v napadnutom uznesení, pričom zásadnou je časť argumentácie uvedená v bode 11., podľa ktorej ak by bol styk upravený len podľa návrhu otca bez možnosti maloletých detí, ktorých názor ešte nebol zisťovaný, sa k danej intenzite a časom styku vyjadriť, nevedlo by to k riešeniu danej situácie medzi rodičmi, ale naopak, mohlo by to viesť k oveľa väčšej neochote maloletých detí stretávať sa s otcom. Pre posúdenie stavu, ktorý v ich rodine je, je nevyhnutné uviesť si dôvody,

pre ktoré sa maloleté dcéry odmietajú s otcom stýkať. Otec detí totiž nadviazal pomer s jej blízkou kamarátkou U., s ktorou spoločne absolvovali vysokoškolské štúdium medicíny, stali sa z nich blízke priateľky, ktoré spoločne trávili veľa času, následne sa obe vydali a mali deti v rovnakom veku, preto sa naďalej kamarátili ako rodiny, trávili spoločne rodinné dovolenky a výlety. Taktiež ako manželské páry trávili večery alebo rôzne podujatia vo štvorici. Aj ich deti sa stali dobrými kamarátmi, obzvlášť ich dcéra H. sa stala veľmi blízkou a dokonca najlepšou kamarátkou s dcérou jej kamarátky Q.. Medzi manželom a jej blízkou priateľkou U. vznikol intímny vzťah, o ktorom dlho netušila, napokon zistila, že tento pomer udržiavali od roku 2014. Nejedná sa teda o štandardný prípad nevery, o ktorej sa deti pri istej snahe rodičov nemusia dozvedieť vôbec, alebo ak, tak len vo všeobecnej rovine. Ich dcéry partnerku otca poznali dlhodobo ako blízku rodinnú priateľku a skutočnosť, že ich otec s ňou udržiaval a naďalej udržiava pomer, je pre ne nekonečne zraňujúca. Uvedomenie si všetkých súvislostí pôsobilo na dievčatá, ktoré už majú vlastný rozum nesmierne bolestivo a najhoršie znášajú situácie, kedy „tetu“, ktorej dôverovali a bola súčasťou ich života stretnú spolu s ich otcom, ktorému tiež dôverovali. Za vzniknutý stav nesie zodpovednosť otec. Tento fakt si vôbec nepripúšťa a príčinu odmietania kontaktu dcér vidí v ovplyvňovaní detí z jej strany a spoluvinu na danom stave nesie aj súd, keďže v konaní o rozvod koná s prietiahmi. Absolútny nedostatok náhľadu otca na vlastné konanie je z jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z odvolania zrejmy. Aj pri vysvetľovaní situácie dcéram prejavuje rovnaký nedostatok náhľadu a porozumenia tvrdiac, že k danej situácii treba pristupovať vecne a že dcér sa to netýka a nemajú mu čo hovoriť do toho, s kým on bude a on rovnako nebude zasahovať do ich vzťahov, až sa rozhodnú pre uzavretie manželstva. Dievčatá majú 14 a 11 rokov, realitu vnímajú citlivo, samostatne a realisticky. Otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesprávne uvádza rok uzavretia dohody 2017, nakoľko dohodu uzavreli 3.7.2018, v zmysle ktorej styk s dcérami nemal byť upravený a bolo tomu tak práve z dôvodu, že otec chcel dať dcéram čas a nechcel si styk vynucovať. K správe PhDr. M., PhD. uvádza, že celá aktivita k rodinnej mediácii vzišla zo strany jej manžela. Ona s ňou v dobrej viere súhlasila, napokon pochopila, že bola zmanipulovaná, pričom Dr. M. si dokonca s ňou a jej manželom potykala. Jej správa je celkom jednostranná, zameraná len na posúdenie otca. V správe nie je uvedené nič o príčinách stavu, ktoré uvádza, ale najmä v správe absentujú dôležité vyjadrenia ich dcér, ktoré Dr. M. hovorili (dcéra H.) o depresii a úzkosti, ktorú pociťovala v spojitosti s neverou a chovaním otca, ako aj množstvo ďalších informácií. V období mediácie styk dcér s otcom prebehol párkrát, a to najmä vo forme odvozu a privezenia zo školy na krúžky a domov. H. bola s otcom dvakrát na večeru alebo obed, už presne nevie. Lyžovačka, ktorú Dr. M. uvádza, bola zo strany dcér podmienená jej prítomnosťou. Zároveň poukazuje na to, že PhDr. U. M. bola zo zoznamu mediátorov vyškrtnutá 29.9.2018 v zmysle ust. § 8 ods. 5 písm.f/ Zákona o mediácii, z ktorého vyplýva, že ministerstvo vyčiarkne z registra mediátorov toho, kto nevyhovel pri opakovanom preskúšaní alebo preskúšanie v určenom termíne nevykonal. K uvedenému prikladá výpis z registra mediátorov. Z uvedeného je zrejmé, že Dr. M. vykonávala mediáciu v čase, keď na túto už oprávnená nebola. Ďalej uviedla, že za daného stavu, ktorý si vyžaduje výsostne citlivý prístup, nútiť dcéry do styku s otcom môže byť vyslovene kontraproduktívne, škodlivé a v rozpore so záujmom maloletých detí. Rozsah, v akom otec žiada neodkladným opatrením upraviť styk s dcérami (ide v podstate o styk na úrovni striedavej starostlivosti) v situácii, kedy dcéry tento kontakt odmietajú, kedy od odchodu zo spoločnej domácnosti s otcom trávili omnoho menej času, než v akom sa otec aktuálne domáha úpravy styku, kedy otec naďalej udržiava pomer s tetou U., s ktorou aj žije v spoločnej domácnosti, je nepochopiteľný a svedčí o absolútnom nedostatku vnímania potrieb detí otcom. Rovnako neempatický voči potrebám detí je aj aktuálny návrh otca vo veci samej, kde sa domáha zverenia detí do striedavej starostlivosti. Na dokreslenie celkovej situácie uvádza, že od januára 2019 otec na výživu oboch detí prispieva dohromady 250 € mesačne, hradí deťom telefóny a životné poisťky, ako aj mesačný poplatok za internet, platí mesačné poplatky do fondu údržby a opráv. Platby za médiá (plyn, elektrina), stravu, oblečenie, krúžky a všetky ďalšie potreby detí uhradza ona. Vzhľadom na dlhodobú situáciu v rodine v snahe pomôcť zlepšeniu vzťahu k otcovi sa v danej situácii javí potrebným, vhodnejším a sledujúcim najmä prospech dcér pokúsiť sa o poradenstvo na ÚPSVaR, kde verí, že budú dostatočne nezaujaté a profesionálne osoby, ktorých prioritným cieľom bude sledovanie záujmu maloletých detí. Bolo by preto namieste, aby odvolací súd nariadil výchovné opatrenie vo forme odborného poradenstva na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR v Košiciach. K vyjadreniu pripojila dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom z 3.7.2018, výpis zo stránky Ministerstva spravodlivosti SR, a to registra mediátorov, z ktorého vyplýva, že PhDr. U. M., PhD. bola 29.9.2018 vyčiarknutá zo zoznamu mediátorov.

5. Kolízny opatrovník sa k návrhu a odvolaniu otca nevyjadril.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že otec neosvedčil naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov danej záujmom maloletých detí v súlade s jeho návrhom, pretože práva maloletých detí a ich oprávnený záujem neboli ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 1 CSP) bezprostredne ohrozené.

9. K odvolacej argumentácii otca odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je založené na výsledkoch dokazovania, na závere o skutkovom stave a ani na právnom posúdení veci, nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako ich bude hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a v listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania. Neobstoja preto odvolacie námietky otca, že súd prvej inštancie v rámci rozhodovania o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal verifikovať jeho tvrdenia v návrhu a zisťovať vôľu maloletých detí, nakoľko ani v konaniach, ktoré môže súd eventuálne začať aj bez návrhu, nemožno nahradzovať aktivitu navrhovateľa neodkladného opatrenia aplikáciou vyšetrovacieho princípu, ktorým sú ovládané mimosporové konania. Možnosť súdu z úradnej povinnosti zasiahnuť do pomerov maloletého dieťaťa nemožno zamieňať s povinnosťou navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčiť všetky ním tvrdené skutočnosti. Úvahy súdu prvej inštancie takto vychádzali práve z obsahu spisu a samotného návrhu otca, pričom hodnotiaci úsudok súdu o nespĺnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je v rozpore s predstavou otca, nemôže byť vadou konania majúcou za následok nesprávnosť rozhodnutia a v zmysle vyššie uvedeného nemôže byť relevantný ani odvolací dôvod týkajúci sa nesprávnych skutkových zistení, ku ktorým mal súd dospieť na základe vykonaného dokazovania či nesprávne právne posúdenie veci.

10. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že návrhom otca nie je dostatočne osvedčené, že by odmietanie styku detí s otcom spôsobovala výlučne matka, tak ako sa snaží otec presvedčiť súd, a to aj s poukazom na ním predloženú správu PhDr. U. M., PhD., z ktorej nie je možné v žiadnom prípade vyvodiť objektívne a konkrétne dôvody, pre ktoré dochádza k odmietaniu detí stýkať sa s otcom, avšak je zjavné, že tento stav trvá dlhodobo, resp. sa opakuje, nakoľko už v období približne apríla až júna 2018 a celých letných prázdnin 2018 deti otca odmietali. Až v rámci rodinnej terapie, ktorej sa v konečnom dôsledku zúčastnila i matka detí, boli nastavené určité pravidlá stretnutí otca s deťmi, ktoré ako vyplýva z predmetnej správy, sa realizovali v bydlisku matky a detí, teda v predchádzajúcom spoločnom bydlisku rodiny, prípadne otec zabezpečoval odvoz a prívod detí z tréningov, strávili zimné a jarné prázdniny ako celá rodina v zahraničí na lyžovačke, prípadne otec deťom v bydlisku zabezpečil nové detské izby, ktoré aj kompletne zmontoval. Vzťahy sa opäť narušili po tom, čo maloleté deti s matkou stretli otca s jeho terajšou partnerkou (predtým dlhodobou rodinnou priateľkou) a medzi rodičmi došlo i k verbálnemu konfliktu. Samotná klinická psychologička konštatuje, že otec nemá možnosť riadne sa o maloleté deti starať z dôvodu opätovnej nekomunikácie detí s otcom. V kontexte i vyjadrenia matky maloletých detí je zjavné, že maloleté deti nie sú schopné vzhľadom na svoj vek (predpubertálny a pubertálny) spracovať situáciu rozpadu rodiny v dôsledku naozaj veľmi špecifickej situácie, kedy sa rodinná priateľka stala novou partnerkou ich otca, ktorú situáciu má problém spracovať dospelý človek, nie ešte dieťa vo vývoji, a preto násilné vynucovanie styku otca s deťmi by v tomto prípade bolo kontraproduktívne, ako správne konštatoval i súd prvej inštancie. Odvolací súd nespochybňuje právo otca na pravidelný styk so svojimi deťmi ani jeho právo na starostlivosť o svoje deti, avšak výkon rodičovských práv nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov, v tomto prípade otca o realizácii jeho výchovného pôsobenia. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritným záujmom detí, ktorým je predovšetkým ich zdravý psychický a fyzický vývoj, ktorý je potrebné zabezpečiť v pokojnom a harmonickom prostredí bez nebezpečenstva ohrozenia

ich psychickej integrity. Záujmom maloletých detí sa takto musí podriaďiť i právo rodiča podieľať sa na výchove svojich detí. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa nie je otázkou skutkovou, ale právnym posúdením veci, pri posudzovaní ktorého súd prioritne prihliada na potreby maloletého dieťaťa, a pokiaľ ide o úpravu styku, musí zohľadniť vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, citové a vývinové potreby, vo vyššom veku i školskú dochádzku, mimoškolskú činnosť a v neposlednom rade zohľadniť i samotnú vôľu maloletého dieťaťa, ktoré skúmanie si v danom prípade vyžiada rozsiahlejšie dokazovanie. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

11. Podľa § 362 vety druhej CMP odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm.d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

13. V tomto prejednávanom prípade, keď i odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom otca, považoval za nevyhnutnú ingerenciu do pomerov účastníkov nariadením neodkladného opatrenia z úradnej povinnosti vzhľadom na otcom prezentovaný patologický stav v rodine, evidentný nedostatok konštruktívnej komunikácie medzi rodičmi, čo zrejme vytvára u detí emočné napätie a odmietanie styku s otcom, preto uložil maloletým deťom, ako aj ich rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb pri Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach po dobu troch mesiacov. Účelom tohto opatrenia je odstránenie komunikačných problémov medzi rodičmi, negatívneho nastavenia maloletých detí vo vzťahu k otcovi a pomoc deťom pri spracovaní terajšej rodinnej situácie, ktorú deti v dôsledku rozvíjajúcej sa psychiky zjavne nie sú schopné vo vnútornom prežívaní samostatne bez pomoci zvládnuť, dôsledkom čoho by mohli u detí vzniknúť vážne následky na ich psychike, čo rozhodne nie je v záujme detí. Referát poradensko-psychologických služieb je samostatnou zložkou úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zameranou na poskytovanie poradenských a psychologických intervencií vo vzťahu k realizácii výkonu rodičovských práv a povinností za účelom odstránenia komunikačných problémov medzi rodičmi navzájom alebo medzi rodičmi a deťmi, psychologickú pomoc a poradenstva maloletému dieťaťu vo vzťahu k styku s rodičom a podobne v prípade, ak rodičia doposiaľ neboli schopní odstrániť vzájomné negatívne vzťahy, nie sú schopní spolu komunikovať alebo nie sú schopní dieťa patrične usmerňovať a vychovávať k správne postoju k druhému rodičovi (zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele v platnom znení), pričom výsledky tohto poradenstva budú mať nepochybne význam i pre rozhodnutie vo veci samej.

14. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).